

De reis van Tara, Moira en Galina

Woensdagmorgen met Sylvie haar auto vanuit Montsauche vertrokken om 11:30u. Na een zeer voorspoedige en vooral mooie rit, met twee keer stoppen om Oriane en Isis uit te laten (en onszelf ook), waarbij we bij een stop op een prachtige wandelroute bij een benzinestation/restaurant kwamen, arriveerden we om 19u in [Albi](#). (De wandelroute was een uitbeelding van hoe de herders met hun schapen leefde, incl herder, hond, schapen en hutjes, zie de foto's op de fotopagina, Isis vond de nep hond maar een heel eng ding haha).

Ik had een kamer op de begane grond met de hondjes, en Sylvie op de 2 etage. Om 19:30u het plaatsje ingegaan wat erg gezellig en indrukwekkend was. Een oud plaatsje wat volledige gerestaureerd was met leuke straatjes en een schitterende kerk (natuurlijk gesloten op dat tijdstip).

Lekker op een terrasje onszelf verwend met een (alcoholvrije) cocktail voor mij en kir voor Sylvie, en lasagna en pasta met een toetje na. Wat gewandeld en nog wat gedronken op een ander terrasje en toen naar bed. Helaas werd Isis gedurende de nacht ziek en kreeg zware diarree waardoor ik om 3 uur 's nachts de slaapkamer stond te poetsen en de sprei te wassen. Arm klein ding. (Hotel en diner zijn door ons prive betaald, niet van donateursgeld).

Om half zeven op want we wilden om 7 uur naar het pension. Ik had de GPS coördinaten van hun site overgenomen en tikte die in de TomTom, tot mijn verbazing zag ik echter dat hij een hele andere route aangaf dan ik thuis op de computer had bekeken (adv het adres). Het adres ingetoetst maar dat ging weer een andere kant op. Inmiddels half 8 en maar het pension gebeld "nee de GPS coördinaten die klopten niet hoor, die op de site staan". Aargh. Het plaatsje opgekregen wat ik in de TOMTOM moest zetten maar wat bleek het was nog een uur rijden (terwijl wij dachten 20 minuten, dat had de computer thuis aangegeven, maar ook dat plaatsje klopte niet !) Op weg dan maar, mooie route dat wel. In het plaatsje aangekomen moesten we op zoek naar een garage want daarnaast was een weggetje wat we in moesten, het bleek een heel groot dorp te zijn en uiteindelijk maar bij de bakker gevraagd, die had nog nooit van een hondenpension gehoord maar stuurde ons naar links, waar we later bleken naar rechts te moeten. Na 10 minuten rijden toch maar weer het pension gebeld, en uiteindelijk arriveerden we om kwart voor negen bij het pension, wat hoog op een berg lag.

[Tara](#) en [Moira](#) zaten samen en begonnen gelijk te kwispelen, ik schoot vol met de gedachte aan Quinty. [Galina](#) het spanieltje zat weggedoken in een hoek. Eerst naar het spanieltje en haar een halsbandje omgedaan terwijl ze zich zo klein mogelijk probeerde te maken. Sylvie bleef bij Galina en ik ging naar mijn twee meisjes, oh wat zag Tara eruit, haar hele lijf van kop tot tenen is een grote doorligplek, ze is duidelijk als fokteef gebruikt en heeft waarschijnlijk haar hele leven op een betonvloer gelegen. En ondanks dat het pension er keurig uitzag met grote binnen en buitenhokken, hadden de honden geen dekentje of zo om op te liggen. Ook Moira (wat een prachtige dame, wat een uitstraling), heeft een lelijke doorligplek op een van haar heupen. Tara bleef maar kwispelen en kwispelen, wat een lieve honden.

De twee in de auto gedaan, afgerekend, de aardige pensionhoudster heeft maar 2 honden berekend! Galine in de auto getild, ze ging gelijk helemaal achterin liggen. En weer op weg. Aangezien het pension verder weg was dan gedacht hadden we ook een langere route terug.

Tara ging rond zitten kijken maar Moira ging bij Galina liggen als of ze haar wilde troosten.

De eerste anderhalf uur reden we door de binnenlanden richting Beziers, schitterende route met de Alpen rechts van ons. Echt prachtig. Toen gingen we de autoroute de Soleil op en was het honderden

kilometers snelweg. Na een paar uur gestopt bij een hele mooi rustplaats met veel olijfbomen, Tara wilde er wel uit en bleef ook nu weer kwispelen. Moira bleef bij Galina in de auto.

Na een korte vertraging van 20 minuten bij Lyon, konden we verder goed doorrijden. We waren om 5 uur in Saulieu waar Fred mij en de honden zou oppikken. Een hele lange dag en ik was blij even niet te hoeven rijden. De hondjes gingen braaf onze auto in en afscheid genomen van Sylvie.

Thuis aangekomen, gelijk buiten de dames kennis laten maken met onze roedel, dat leverde geen problemen op, even snuffelen (Tara is loops dus Chico was gelijk verliefd) en toen vooral mij gedag zeggen want ik was natuurlijk weken geweest (voor hun gevoel). Even een rondje gelopen met de dames aan de lijn nog en toen naar binnen. Daar sloeg Tara volledig om, ze dook in elkaar, staart tussen haar poten, duidelijk bang maar ze bleef ook kwispelen. De twee hebben elkaar de afgelopen dagen gesteund en dat scheidt een band, ze gingen bij elkaar liggen. Tara op een kussen op de grond, Moira op de bank ernaast.

Al gauw begon Moira rond te snuffelen, de vuilnisbak open te maken, poten op aanrecht, op zoek naar eten. De brokken die er altijd staan waren neit interessant genoeg. Tara volgt mij met haar ogen.

Voor Fred is Tara nog iets bang maar ze wil heel graag knuffelen en voelt dat het goed is. Moeps vond ze echter toch wel erg interessant en daar wilde ze achteraan, ik had het idee al dat Tara een jager zou zijn.

Vannacht kwamen ze om de beurt iedere 10 minuten bij mij kijken of ik er nog wel was, ik heb een lampje laten branden dus nauwelijks geslapen. Ook omdat Moira de keuken nog even verder ging inspecteren. Zij is een statige oude dame, prachtig om te zien met een lieve sterke uitstraling.

Vanmorgen naar het veld en Tara begon te rennen, zo blij, grote smile op haar snoet, als ik haar roep komt ze gelijk aangerend en dan moet je stevig staan want ze knalt zo tegen je aan. Moira doet het rustig aan en ging twee keer even liggen rollen.

Ze liggen nu voor pampus, waarschijnlijk doodmoe van dagen niet slapen. Vanmiddag proberen we Tara te wassen want zij is echt heel erg vuil.

Van Sylvie kreeg ik het bericht dat het met Galina ook beter gaat. Helaas hoorden we dat ze in het asiel haar toch gesteriliseerd hadden ondanks ons verzoek om het niet te doen (ivm de slechte ervaringen met Spanje, wilden we dat hier laten doen), het is een haastklus geweest en alle hechtingen hebben losgelaten. Sylvie gaat vanmiddag met haar naar de dierenarts om te zien wat er te redden valt. Galina heeft net als Moira Ehrilicha en medicijnen nodig. Ze was al mee wezen wandelen en had na 24 uur haar eerste enorme plas gedaan. Dit hondje heeft maar drie dingen nodig en dat is liefde, geduld en rust.

She slept well all night, but had not done a pee pee or anything when we left her for the evening. The others have been so good with her. They do not trouble her, but lie on their chairs/beds near her.

This morning she was looking for me and I patted her and she then had food, tablet and drink. Mike took the other dogs for their morning walk and I took Galina and Sunny. Well, she really perked up. Her head was looking in all directions, and she sniffed and loved it. She went all around the village and then I tried a little walk on the chemin but after a few minutes Sunny had enough and so we came back. She was happy when I let her off the lead in the garden and she sniffed around and eventually did the biggest pee pee you could imagine. I was so pleased as I knew she must need to go. Anyway, now she is back on her bed. She went

onto it during the night and she has gone back to it. I'm hoping in the next day or so she will improve even more.

Zowel voor Galina, Moira als Tara zijn peters en meters van harte welkom.

We houden iedereen op de hoogte hoe het met de dames gaat.

Betty & Sylvie